

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 15. maj 2001 af Cour d'appel de Pau (Første Afdeling for Straffesager) i straffesagen mod Jacques Bourrasse — civilretlig part: Union régionale syndicale des petits et moyens transporteurs du sud ouest (UNOSTRA Aquitaine) — intervenient: Inspection du travail des transports

(Sag C-228/01)

(2001/C 227/21)

Ved dom afsagt den 15. maj 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. juni 2001, har Cour d'appel de Pau (Første Afdeling for Straffesager) i straffesagen mod Jacques Bourrasse — civilretlig part: Union régionale syndicale des petits et moyens transporteurs du sud ouest (UNOSTRA Aquitaine) — intervenient: Inspection du travail des transports, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Kan det forhold, at der udlejes et køretøj uden fører, som omhandlet i artikel 2 i direktiv 84/647/EØF⁽¹⁾ opfattes således, at udlejeren, der er en fransk vognmandsvirksomhed, når der udlejes et køretøj uden fører,
 - for lejeren, der er en portugisisk vognmandsvirksomhed, kan modtage de i indlandet nødvendige transporttilladelser
 - for lejeren, der er en portugisisk vognmandsvirksomhed, kan forvalte skiverne i fartskriverne fra den portugisiske vognmandsvirksomheds ansatte chauffører?
- 2) Skal de lejede køretøjer være indregistreret i Portugal?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 84/647/EØF af 19.12.1984 om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej (EFT L 335 af 22.12.1984, s. 72).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 31. maj 2001 af Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) i sagen Intervention Board for Agricultural Produce mod Penyoed Farming Partnership

(Sag C-230/01)

(2001/C 227/22)

Ved kendelse afsagt den 31. maj 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. juni 2001, har Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) i sagen Intervention Board for Agricultural Produce mod Penyoed Farming Partnership

forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan det kompetente organ i en medlemsstat i henhold til artikel 1 og/eller 2 i Rådets forordning nr. 3950/92⁽¹⁾ iværksætte direkte retsskridt mod en producent med henblik på at opkræve afgifter, som skal betales af denne producent (i andre tilfælde end ved direkte salg i henhold til forordningens artikel 2, stk. 3)?
2. I bekræftende fald ønskes det oplyst, under hvilke omstændigheder sådanne retsskridt kan iværksættes?
3. Kan der nærmere bestemt iværksættes sådanne skridt, når den opkøber, som har fået mælken leveret: a) ikke var godkendt i overensstemmelse med artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93⁽²⁾, og/eller b) ikke har opfyldt nogen af sine forpligtelser i henhold til forordningens artikel 7, og/eller c) ikke har opkrævet eller søgt at opkræve afgifter hos de pågældende producenter?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28.12.1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter, EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9.3.1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter, EFT L 57 af 10.3.1993, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. maj 2001 af Tribunale di Brescia — Tredje Afdeling for Civilsager — i sagen El.Da. Srl mod Ministero delle Finanze

(Sag C-231/01)

(2001/C 227/23)

Ved kendelse afsagt den 8. maj 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. juni 2001, har Tribunale di Brescia — Tredje Afdeling for Civilsager — i sagen El.Da. Srl mod Ministero delle Finanze forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er bestemmelsen i artikel 11, stk. 1, i italiensk lov nr. 448 af 23. december 1998 (GURI nr. 302 af 29.12.1998, supplemento ordinario) om, at der skal betales registreringsgebyr med et fast årligt beløb, som andrager 750 000 ITL for aktieselskaber og kommanditaktieselskaber og 400 000 ITL for anpartsselskaber, for registrering af de andre selskabsdokumenter for hvert år fra 1985 til 1992, i overensstemmelse med fællesskabsretten, særlig artikel 10 og 12 i Rådets direktiv 69/335 af 17. juli 1969⁽¹⁾?

2. Er bestemmelsen i artikel 11, stk. 3, i italiensk lov nr. 448/1998, hvorefter renten af de beløb, der skal tilbagebetales, idet de overstiger de i artiklens stk. 1 fastsatte beløb, skal beregnes med den fastsatte rentesats, der var gældende på datoen for lovens ikrafttræden (2,5 % p.a.), og ikke med den rentesats, der er fastsat i artikel 5, jf. artikel 1, i lov nr. 29 af 26. januar 1961 med senere ændringer, i overensstemmelse med fællesskabsretten?

(¹) EFT 1969 II, s. 405.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 11. juni 2001 af Politirechtbank Mechelen i straffesagen mod H. Van Lent

(Sag C-232/01)

(2001/C 227/24)

Ved dom afsagt den 11. juni 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. juni 2001, har Politirechtbank Mechelen i straffesagen mod H. Van Lent forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er fællesskabsretten og navnlig EF-traktatens artikel 39 (tidligere artikel 48) og artikel 10 (tidligere artikel 5) til hinder for, at en medlemsstat kræver indregistrering af et motorkøretøj, når køretøjet tilhører 1) et leasingselskab med hjemsted i en nabomedlemsstat og er leaset af brugerens (dvs. en arbejdstagers) arbejdsgiver, og 2) arbejdstageren har bopæl i den førstnævnte medlemsstat, nærmere bestemt 200 km fra arbejdspladsen, når arbejdstageren i ugens løb 3) bor i samme medlemsstat og anvender køretøjet i forbindelse med udøvelsen af sit arbejde og i sin fritid, herunder i weekender og i ferier?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 18. juni 2001 af Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg i sagerne Ewald Feichtinger og Dr. Dieter Cerha mod Bezirkshauptmannschaft, Salzburg-Umgebung, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg og Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg

(Sagerne C-237/01 og C-238/01)

(2001/C 227/25)

Ved kendelse afsagt den 18. juni 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. juni 2001, har Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg i sagerne Ewald Feichtinger mod Bezirks-

hauptmannschaft Salzburg-Umgebung, Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg (sag C-237/01) og Dr. Dieter Cerha mod Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg og Grundverkehrsbeauftragter der Landes Salzburg (sag C-238/01) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal bestemmelserne i EF-traktatens artikel 56 ff. fortolkes således, at de er til hinder for anvendelse af §§ 12, 36 og 43 i Salzburger Grundverkehrsgesetz af 1997 (LGBL. nr. 11/1999, delstaten Salzburg's lov om handel med fast ejendom) i henhold til hvilke enhver, der vil erhverve en byggegrund i delstaten, skal underkaste erhvervelsen henholdsvis en anmeldelses- og tilladelsesprocedure, og at der dermed i den foreliggende sag er sket en krænkelse af rettighedserhververen med hensyn til en grundlæggende frihed, som er sikret ved Den Europæiske Unions retsfor skrifter?

Sag anlagt den 25. juni 2001 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-247/01)

(2001/C 227/26)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. juni 2001 anlagt sag mod Kongeriget Sverige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Lena Ström, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser dels i henhold til artikel 4, stk. 4, første led, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle⁽¹⁾, sidst ændret ved direktiv 97/49/EF⁽²⁾, som erstattet af artikel 6, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽³⁾, dels i henhold til artikel 6, stk. 3, og artikel 9, stk. 2, i direktiv 79/409/EØF.
2. Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge tiltrædelsestraktaten forpligtede Sverige sig til senest den 1. januar 1995 at opfylde kravene i Rådets direktiv